

dring formentlig vilde bidrage til, at den Modvillie, der har været imod Nødhjælpsarbejder, navnlig fra socialdemokratiske styrede Kommuners Side, vilde forsvinde, saaledes at der i større Omfang end hidtil blev givet Arbejde i Stedet for Understøttelse, og denne Udtalelse blev ikke mod-sagt. Den socialdemokratiske Ordfører havde ved tredie Behandling Ordet og talte ikke saa ganske kort om forskellige Bestemmelser, men denne Bestemmelse opholdt han sig ikke ved. At der ikke er udført større Nødhjælpsarbejder siden 1924, er rigtigt nok, men det kan jo ligge i, at der siden den Tid saa godt som ingen ekstraordinær Arbejdsløshed har været; der har været god Beskæftigelsesgrad, bedre end vi har kendt den i mange Aar, og det er først nu i den allersidste Tid, vi er kommet ned paa den ringe Beskæftigelsesgrad.

Det andet Punkt, Arbejdsudvalget har udtalt sig om, er Størrelsen af Fondens Midler; men saa vidt jeg kan se, har det Grundlag, Udvalget har haft for sine Udtalelser, ikke været rigtigt. Som jeg sagde før, finder jeg det mærkeligt, at Fondens Bestyrelse, Arbejdsløshedsnævnet, ikke er blevet spurgt om, hvad den mente, der kunde stilles til Raadighed af Midler i den kommende Vinter — uden videre har Udvalget sagt, at i Tilfælde af, at der af Fondens Midler skulde afgives 3 Mill. Kr. som Tilskud til Arbejder, maatte der spædes til fra Statskassen. Jeg maa sige, at hvis de Oplysninger, det ærede Arbejdsudvalg har haft, har været af samme Art som dem, den højtærede Socialminister fremkom med ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget, da han sagde, at Fonden kun disponerede over ca. 9 Mill. Kr., saa forstaar jeg bedre Sammenhængen i hele Udvalgets Indstilling. (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Jeg sagde: havde en Beholdning). Ja, men Beholdningen er jo ikke det samme som, hvad Fonden disponerer over. Fonden disponerer over langt større Midler. Nu i Dag har den højtærede Socialminister sagt, saadan forstod jeg det i hvert Fald, at Fondens Midler skulde være omkring ved 30 Mill. Kr., for at man kunde bruge noget videre deraf, i det mindste skulde der være 20 Mill. Kr., for at Fonden kunde have et fast Holdepunkt. Dette har aldrig været Forudsætningen, i hvert Fald kan jeg forsikre den højtærede Socialminister, at det ikke blev udtalt som en Forudsætning under Forhandlingerne om Lovforslaget. Derimod staar der i Loven, at Fondens Bestyrelse skal drage Omsorg for, at der ved Finansaarets Udgang findes 1 Mill. Kr. i Behold,

heri indbefattet det Statstilskud, som forfalder i Løbet af Finansaaret, og hvis Bestyrelsen ikke mener, at Midlerne vil forslaa hertil, skal enten Understøttelserne ned-sættes, deres Varighed indskrænkes, eller Bestyrelsen i Henhold til Lovens § 31, 5te Stykke, indstille til Ministeren, at der søges tilvejebragt Finanslovhjæmmel for et ekstraordinært Tilskud. Efterhaanden har jo imidlertid den højtærede Socialminister forandret sine Udtalelser; efter hvad jeg har set i Folketingstidende, har han sidst sagt, at Fondens Kassebeholdning den 24. Oktober var 11,5 Mill. Kr. Som Medlem af Fondens Bestyrelse kan jeg oplyse, at dette er rigtigt; Fondens kontante Beholdning andrager godt 11 Mill. Kr., og den har Værdipapirer til et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men desuden har Fonden Tilgodehavender saavel hos Staten som hos Arbejdsgiverne, Tilgodehavender, som for Statskassens Vedkommende skal indbetales, efterhaanden som der bliver Trang dertil, og for Arbejdsgivernes Vedkommende, efterhaanden som de kan opkræves. Jeg maa mene, at Fonden alt i alt, hvis der bliver Brug derfor, kan disponere over et Par og tyve Millioner Kroner, naar vi kommer til 1. April. Derfor tror jeg, man tør sige, at man kan regne med i Løbet af Vinteren at have en disponibel Kapital paa ca. 20 Mill. Kr. foruden den krævede 1 Million til Raadighed. Jeg tror, disse Betragtninger er rigtige, og hvis de havde været meddelt Arbejdsudvalget, vilde dette neppe have affærdiget Spørgsmaalet om Anvendelse af Arbejdsløshedsfonden, saaledes som sket er.

Betingelsen for at gaa til Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder maa jo, saaledes som det er forudsat i Loven, være, at det for de arbejdsløse skal være fordelagtigere at faa Beskæftigelse ved saadant Arbejde end at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig skal være af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Derfor er der ogsaa fastsat to Former for Udførelse af Nødhjælpsarbejder, nemlig Arbejde paa nedsat Arbejdstid og Arbejde til sædvanemæssig Betaling, men saaledes at de 15 pCt. af Arbejdsfortjenesten tilbagebetales til Arbejdsløshedsfonden. Jeg finder, at dette er sunde Betingelser for at kræve Samfundets Bistand — i dette Tilfælde altsaa Statens og Arbejdsgivernes. Om Nødhjælpsarbejder er der, som den højtærede Socialminister jo ogsaa har nævnt, udstedt en Bekendtgørelse af 31. Marts 1924, og det er i denne fastsat, at hvis der arbejdes paa fuld Arbejdstid, kan der ydes 30 pCt. af Arbejdslønnen pr. Arbejdsdag i